vinskim sajtovima na novinarstvo" i "Jezičke osobine novinskog diskursa na internetu".

Realizacija projektnih aktivnosti nastavljena je i 2013. godine. Tokom boravka u Beogradu doc. dr Vlado Kotnik u maju mesecu održao je dva predavanja studentima Odeljenja za etnologiju i antropologiju pod naslovom: "Moda, mediji i elita: Etnografska eksploatacija slovenačke tranzicione medijske promenade" i "Kultura na televiziji: Dva modela medijskih reprezentacija kulturnih sadržaja u Sloveniji".

Poslednja realizovana projektna aktivnost upriličena je, takodje, u maju 2013. godine tokom koje je istraživač-saradnik Instituta za etnologiju i antropologiju Marko Pišev, MA slovenačkim studentima održao predavanje pod naslovom "Antropologija, kulturni relativizam i islamski samoubilački terorizam". U okviru ove posete realizovana su i dva terenska istraživanja. dr Marija Ristivojević sprovela je terensko istraživanje na temu percepcije novog talasa u Sloveniji kroz razgovor s nekolikocinom ispitanika u Kopru, Ljubljani i Izoli. Ljubica Milosavljević, MA istraživač-saradnik Instituta za etnologiju i antropologiju sprovela je terensko istraživanje na temu institucionalnog baratanja problemima stare populacije u Kopru i Luciji.

Ljubica Milosavljević

Студентска теренска пракса – Београд 2013.

У оквиру сарадње Музеја на отвореном"Старо село", Сирогојно и Одељења за етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду од 2006. године реализује се теренска пракса студената етнологије и антропологије. Сарадња две институције покренута је на иницијативу тадашње директорке Музеја Снежане Томић Јоковић, да би 2010. била формализована закључивањем Споразума о реализацији заједничких пројеката, чији су потписници Музеј на отвореном"Старо село", Сирогојно и Филозофски факултет Универзитета у Београду. На пројекту"Мода у социјализму: пример ручне трикотаже 'Сирогојно'" стасавале су генерације студената учећи се различитим техникама прикупљања грађе и аналитичким поступцима. Годинама уназад Музеј на отвореном био је добар домаћин, обезбеђујући смештај и храну студентима, те потребну опрему за рад. Нажалост, због недостатка финансијских средстава ове године Музеј није био у могућности да испуни одредбе Споразума, што је претило да угрози наставак рада на пројекту. Захваљујући разумевању менаџмента *Sirogojno Company,* пре свих Ане и Росе Љубојевић, рад је настављен у измењеним условима. Потребна грађа донета је из Сирогојна у Београд, те су обронке Златибора замениле добро знане учионице 508 и 509.

У истраживању спроведеном од 8. до 12. јула учестовале су студенткиње Анђела Вучковић, Елеонора Шкрпан, Маша Перуничић, Тијана Хајдуковић и Ана Дајић, те студенти Ненад Докић и Давор Гал. Као инструктори теренску праксу су помогли студенти мастер студија Сузана Лазаревић и Милош Ђуровић.

Овогодишњи пројектни циклус имао је тројак циљ: а) анализу и систематизацију дискурса присутних у књигама утисака; б) бележење културних биографија"Сирогојно" модела и в) скенирање фото документације, која се чува у архиви *Sirogojno Company.* Дискурси су анализирани у две књиге утисака: *Књиге утисака* (1980-2002) и *Књиге утисака* (1984-

1998). Њихова анализа показала је да је трансформација значења ручне трикотаже и самог Сирогојна на нивоу Југославије и касније Србије била узрокована политичким променама које су захватиле земљу. Док је у току 1980-их пројекат уобличавања и производње аутентичне плетенине био симбол социјалистичких вредности, женске иницијативе, самопрегорног ентузијастичког рада, колективне креативности и народног/сеоског генија, у току 1990-их село Сирогојно превасходно се види као седиште Музеја на отвореном. Тако је у ери ретрадиционализације политичког и јавног живота прослављено златиборско насеље постало национални симбол, чувар аутохтоног и локалног и место колективног памћења. Културне биографије"Сирогојно" модела указале су на процес њиховог укључивања у јединствену категорију породичних вредности. Као недвосмислено сингуларна"Сирогојно" плетенина произведена у некадашњој СФРЈ искључена је из процеса комодитизације. Но, њена"светост" у овом временском тренутку онемогућује смештање ових артефаката у музејске збирке. Скенирање фото документације био је обиман посао. Скениране су модне и тзв. радне фотографије од 1976. до 1992. године.

На крају, желела бих да изразим захвалност менаџменту *Sirogojno Company,* који је имао разумевање за незавидну ситуацију у којој се нашао истраживачки пројекат "Мода у социјализму: пример ручне трикотаже ’Сирогојно’". Овим чином показали су да су друштвено одговорна компанија, која не брине само о економском развоју југозападне Србије, већ исто тако подстиче и унапређење знања о локалној историји и култури. Надам се да ће следеће године повољније економске прилике омогућити Музеју на отвореном да поново финансира боравак студената у Сирогојну.

Данијела Велимировић